

Βίαιοι εξισλαμισμοί στην Κύπρο

υπό τις ευλογίες των Άγγλων Αποικιοκρατών

Η σκανδαλιστική αγγλική πολιτική στην Κύπρο, προσπαθούσε φανερά, να ενισχύσει και να δυναμώσει το ψευδομουσουλμανικό στοιχείο της Κύπρου, για να το μετατρέψει σε γνήσια μουσουλμανικό και μετέπειτα να το αναβαθμίσει, και να το μετονομάσει σε «Τουρκοκυπριακό στοιχείο». Έφτασε στο σημείο, να αποκαλεί τους Έλληνες της Κύπρου ως «μη Μωαμεθανούς» σε αντιδιαστολή προς τους «Μωαμεθανούς» της Κύπρου και μετέπειτα, εφαρμόζοντας πιστά το ΔΙΑΙΡΕΙ ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΕΥΕ μετόνομασε τους «μη Μωαμεθανούς» σε «Έλληνοκύπριους» και επί ίσοις όροις τους «Μωαμεθανούς» σε «Τουρκοκύπριους», δημιουργώντας έτσι, τον διαχωρισμό και την αντιπαράθεση, ανάμεσα στον Κυπριακό λαό.

Παράλληλα οι Άγγλοι, αν και Χριστιανοί, συμπάθουσαν το «Μωαμεθανικό στοιχείο» και ευνοούσαν τους εκμουςουλμανισμούς στην Κύπρο, παρόλον ότι επιφανειακά, φρόντιζαν να εμφανίζονται ουδέτεροι. Χαρακτηριστικό παράδειγμα εκμουςουλμανισμού, ανήλικου κοριτσιού, που έγινε το 1900, υπό τις ευλογίες του Αγγλικού Ιμπεριαλισμού, διαβάζουμε στην εφημερίδα «ΕΥΑΓΓΟΡΑΣ» της Λευκωσίας, του Ιανουαρίου 1900, Αριθμ. 522 (έτος Ι), «Κόρη τις εκ Καλού Χωρίου Λεύκας, άγουσα το 12-13 έτος της ηλικίας της εξισλαμίσθη τη παρελθούση Κυριακή, υπό τας εξής περιστάσεις: Περί την δειλν της ημέρας ταύτης, οι γονείς της κόρης, απήλθον εις το εγγύς τω χωρίω πομνιοστάσιον, ότε δ' επανήλθον οίκαδε ανεζήτησαν την κόρην και επληροφορήθησαν ότι ευρίσκετο, εν τινι οθωμανική οικία.

Ο Οθωμανός οικοδεσπότης, ηρνή-

Κώστας Ζ. Γιαννός

θη επιμόνως ν' αποδώσει την κόρην εις τους προσελθόντας γονείς και επεκαλέσθησαν ούτοι την συνδρομήν της Αστυνομίας, μεταβάντες εις Λεύκαν.

Ο εκείθε ευρισκόμενος Οθωμανός έφιππος ζαππιές, μετέβη εις το Καλόν Χωρίον και παραλαβών την κόρην, αντί να την παραδώσει εις τους γονείς ως ανήλικον, την ωδήγησεν εις τον οίκον του Χότζα, παρά τας εντόνους διαμαρτυρίας του χριστιανού ζαππιέ και εκεί η κόρη εξισλαμίσθη και περιεβλήθη την μουσουλμανικήν καλύπτραν».

Από τα παραπάνω, είναι φανερό, ότι η Αγγλοκρατία, όχι μόνο δεν ανέκοπτε την συμπάθεια των ψευδομουσουλμάνων - κρυπτοχριστιανών προς την Ορθόδοξη Πίστη και τον Χριστιανισμό, αλλά αντίθετα, χτυπούσε αφανώς, με κάθε μέσο, την Χριστιανική Πίστη και ευνοούσε τους εξισλαμισμούς, με απώτερο στόχο, να ενισχύσει το «Μωαμεθανικό στοιχείο» του νησιού.

Έτσι την κατάλληλη στιγμή το έφερε σε αντιπαράθεση με τον Κυπριακό Ελληνισμό, αφού καθιέρωσε ισοπολιτεία «Μουσουλμανικού στοιχείου» και Ελλήνων της Κύπρου. Με τον τρόπο αυτό, διεχώρισε τον Κυπριακό λαό, δημιούργησε το Κυπριακό πρόβλημα και οδήγησε την Κύπρο, στη σημερινή της τραγωδία.

Το πρώτο υπόμνημα για ένωση της Κύπρου με την Ελλάδα (28 Ιουλίου 1881)

Ο Κυπριακός Ελληνισμός διατηρούσε πάντοτε το Ελληνικό του φρόνημα και η λέξη ΕΝΩΣΗ περιέκλειε όλους τους πόθους και τις ελπίδες του.

Έτσι, κατά τη διάρκεια της Αγγλικής κατοχής, η πρώτη οργανωμένη προσπάθεια των Κυπρίων, για φανερό διεκδίκηση της Ένωσης με την Ελλάδα, έγινε στις 28 Ιουλίου 1881, με την υπογραφή σε παγκύπρια κλίμακα Ενωτικού υπομνήματος. Το πιο σημαντικό στοιχείο του υπομνήματος ήταν ότι, το υπέγραψαν και οι θεωρούμενοι ως «Τουρκοκύπριοι» (βλ. Περιοδικό «Ελεύθερη Κυθρέα» Αρ. Τεύχους 44-45 σελ. 131). Το υπόμνημα, που υπέγραψε τότε ο Κυπριακός Ελληνισμός - δια των αντιπροσώπων του ήταν το παρακάτω:

Υπόμνημα περί Ενώσεως, υπογραφέν τη 28 Ιουλίου 1881 και επιδοθέν εις τον μέγαν Αρμοστήν σερ Βιδδώλφ

Προς την Αυτού Εξοχότητα τον έντιμον Λόρδον Κεμπέρλεη, υπουργόν επί των Αποικιών

Εις Λονδίνον.

Εξοχώτατε,

Οι Κύπριοι επίγνωσιν έχοντες της Εθνικής ιστορίας αυτών, ουδέποτε επαύσαντο ενθυμούμενοι ότι είναι Έλληνες, πεποίθησιν δε έχοντες εις το μέγαθυμον Αγγλικόν Έθνος και της Σεπτής Ανάσσης την γενναίοφρονα και ευγενή Κυβέρνησιν, ελπίζουσιν ότι οι πόθοι και αι ευχαί αυτών, θέλουσιν εν ευθέτω ώρα πραγματοποιηθεί. Όθεν, καθήκον των απαραίτητον θεωρούσι, να επαναλάβωσι και αύθις όσα επ' εσχάτων τρανώς και επισήμως εδήλωσαν, δηλαδή, ότι ο μόνος αυτών πόθος, η μόνη εις το μέλλον ελπίς των, θα είναι η μετά της Ελλάδος, της μητρός αυτών πατρίδος, ένωσις της Νήσου.

Το παράδειγμα των αδελφών ημών Ιονίων και η αναβίβασις αύθις εις την

Κώστας Ζ. Γιαννός

αρχήν, δια της μεγάλης πλειοψηφίας του γενναίου Αγγλικού λαού, των μεγάλων αυτού πολιτών, επί της πολιτικής σημαίας των οποίων είναι αναγεγραμμένα, Δικαιοσύνη, Φιλανθρωπία και Ελευθερία, πληρούσιν ημάς ελπίδων ότι, ουκ εις μακράν, η Κυβέρνησις της Σεπτής Ανάσσης της Μεγάλης Βρετανίας, θα δώση νέον τρανόν δείγμα του ότι, η μάλλον ερριζωμένη και διαρκής πολιτική του Αγγλικού Έθνους, είναι η των ασιδίων Παλμερστώνος, Ρώσσελ και Κάνιγκ. Αλλ' επειδή, η ταχεία εκπλήρωσις των ημετέρων πόθων, πιθανόν να παρακωλύεται επί τινα χρόνον, υπό ανωτέρων λόγων της γενικής πολιτικής, η δε παρούσα κατάστασις της Νήσου, υπό διοικητικήν και οικονομικήν έποψιν, είναι παν άλλο ή ότι ημείς προσεδοκώμεν και η Αγγλική Κυβέρνησις προυτίθετο, η παράτασις δε του χαώδους καθεστώτος, ζημιοί ηθικώς και υλικώς, διοικούντας τε και διοικουμένους.

Δι ταύτα, αναφερόμενοι εις το επί της προκατόχου ημών Κυβερνήσεως, αποσταλέν εν Λονδίνω ημέτερον υπόμνημα του έτους 1879, του οποίου αντίγραφον επισυνάπτομεν υμίν, όπως εν αυτώ ιδήτε, την κατάστασιν της υμετέρας διοικήσεως, ήτις και νυν έτι, εξακολουθεί να είναι η αυτή.

Παρακαλούμεν την υμετέραν Εξοχότητα, όπως, δια της παρά τη Κυβερνήσει επιρροής της, συντελέσει εις την αποστολήν εν Κύπρω, ειδικής επιτροπής, ήτις ερχομένη ενταύθα και εξακριβούσα εκ του πλησίον, την αληθή των πραγμάτων κατάστασιν, πληροφορήσει την Υμετέραν Εξοχότητα και την Σεβαστήν κυβέρνηση, ούτω δε προκαλέσει και την

εισαγωγὴν συστήματος πολιτεύματος και διοικήσεως, συναδόντων με τον πολιτισμόν, την δικαιοσύνην και την ελευθερίαν, δι' ὧν να καταστή κατορθωτή, η πραγματικὴ βελτίωσις της θέσεως του Κυπριακού λαού, ως είναι και η εκπεφρασμένη επιθυμία της Κυβερνήσεως, της Αυτῆς Μεγαλειότητος της Βασιλίσσης. Εάν ὅμως, η νυν εν τη ἀρχῇ μερίς του ευγενούς Ἀγγλικού λαού, γνωρίζουσα ὅτι, δέον προς πραγματοποιήσιν των εθνικῶν πόθων του Κυπριακού λαού, θεωρήσει ἀνάξιον του κόπου, ὅπως δαπανᾷ χρόνον εις πρόσκαιρα ἔργα, εν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ Κυπριακός λαός, θα παραμείνη ἀγογγύστως πλήρης θάρρους και εκ των προτέρων ευγνώμων, προς το γενναίον Ἀγγλικόν Ἔθνος, την Σεπτῆν Ἀνασσαν αὐτοῦ και την Ἀγγλικὴν Κυβέρνησιν.

Διατελούμεν της ὑμετέρας Εξοχότητος

Ευπειθέστατοι θεράποντες

Οἱ Ἀντιπρόσωποι των Κυπρίων.

Λευκωσίας

Ἰω. Ευαγγελίδης
 Ἰ. Πασχαλίδης
 Ευστ. Κωνσταντινίδης
 Χριστ. Ἰωαννίδης
 Σωκρ. Ενωτιάδης
 Γ. Παπαδόπουλος
 Π. Κωνσταντινίδης

Λάρνακος

Στίνης Χριστοφίδης
 Σπυρ. Ἰακωβίδης
 Ν. Α. Γεωργιάδης
 Ἰω. Πιερίδης
 Π. Κ. Θεμιστοκλέους
 Θ. Μιτζής

Πάφου

Ἰω. Λοιζίδης
 Γ. Μαυρομμάτης
 Θεοδ. Μακρίδης
 Ἰωαν. Σαββίδης
 Σ. Στροβολίδης
 Γ. Μαλτέζος
 Σ. Ἀντωνιάδης

Λεμησοῦ

Ἰω. Π. Βοντιτζιάνος
 Γ. Δ. Κακανθύμης
 Γ. Μαλικκίδης
 Α. Κ. Παλαιολόγος
 Χριστ. Καρύδης
 Δημοσθ. Χατζηπαύλου
 Α. Δ. Θεμιστοκλέους
 Ἰωαν. Γ. Πηλαβάκης
 Π. Μωρίδης
 Θεοφ. Χατζηβασιλείου
 Χαριλ. Λοίζου
 Γ. Λαζαρίδης
 Χατζηκυρ. Χατζηγιωάννου
 Παπά Χριστόδουλος

Κυρηνείας

Γρηγ. Δημητριάδης
 Κυπρ. Π. Δακτυλιάδης

Λεύκας

Θ. Παυλίδης
 Λεων. Παπά

Ἀμμοχώστου

Ε. Λοίζου
 Σ.Μ. Εμφιατζής
 Λουκάς Παΐσιου
 Α. Γεωργίου
 Ἰω. Χατζηκωνσταντίνου

Μεσσαρίας

Χατζηχρήστος Χατζημάρκου
 Βασίλης Α. Λίτρας
 Παναῆς Χατζηγεωργίου
 Χαριλ. Ζαχαριάδης
 Χατζηγιωάννης Χατζηνικολάου
 Γιάγκος Κραμβή

Διμερίσματος Ἀμμοχώστου

Χατζ.Ἰω. Κουλούδης (Παραλίμνι)
 Παπά Ἰω. Οικονόμος (Ριζοκάρπασο)
 Πέτρος Πρωτοπαπά (Αιγιαλούσα)
 Χατζηγηρηγόριος Θεοδοσίου (Λιονάρισσος)
 Ἀντώνιος Πρωτοπαπά (Κωμ. Αιγιαλού)
 Ν. Ρωσσίδης (Επτακώμη και Κ. Κεπήρ)
 Κώστας Χατζηκατζή (Πατρίκι)
 Κύρος Ι. Ζαχαριάδης (Τρίκωμο)
 ΠαπαΠέτρος Χατζηρωτηρίου